

Un debut superb que mereix continuïtat

► Motta va jugar com un veterà en el seu debut a primera divisió

► Va tocar un total de 70 pilotes, el 85% de les quals les va jugar al primer toc

► El Barça va trobar en ell un especialista consumat en els llançaments de córner

ANGEL PONZ
Barcelona

Carles Rexach té un nou dilema sobre la taula. La prodigiosa actuació de Thiago Motta en el seu debut a primera divisió ha fet que el de la porteria (Reinà o Bonano), el del trident (Saviola sí o no) o el de l'esquema de joc (si tres centrals o dos) no sigui ara l'únic debat obert entorn de l'equip. Tothom coincideix que l'italobrasiler ha de tenir continuïtat demà contra la Real Sociedad, circumstància que obligaria a prescindir de Cocu (sancionat a Tenerife), que aquesta temporada no ha trobat el nivell de temporades anteriors. I és que malgrat la transcendència del partit, Motta es va moure per la gespa de l'Heliodoro com un autèntic veterà. Va tocar un total de 70 pilotes, 32 a la primera i 38 a la segona, de les quals el 85 per cent les va jugar al primer toc. Va fer tres passades de gol, va recuperar un total de quatre pilotes —només en va perdre una— i va cometre sis faltes. Unes estadístiques sorprenents per a un debutant, que es van complementar amb els llançaments de cantonada. El Barça —horrible fins ara en aquest aspecte— va tornar a crear perill des de la línia de córner, sobretot en els llançaments des de l'esquerra. Dels quatre que va picar el jugador del filial en la primera part —el segon va significar el 0-1 de Puyol—, tres van acabar rematats entre els tres pals. Va mostrar-se com un especialista consumat i va significar una referència en aquest aspecte del joc que el Barça no ha tingut en les 22 jornades anteriors. Motta, peça clau en l'exitosa temporada del filial, va guanyar-se al camp una continuïtat al camp que, malgrat tot, es preveu difícil.

Thiago Motta —en la imatge en un partit amb el filial— va tenir un debut esplèndid a Tenerife. / T. MULA.

Un filial de luxe que ha fet tornar l'espectacle al Mini

«Si vens per primer cop ja no te'n aniràs» és una de les frases que més va de boca en boca aquesta temporada pel Miniestadi. I és que la temporada excepcional que està fent el Barça B fa que cada cop tingui més adeptes. Quique Costas torna a liderar el projecte d'un filial que trepitja fort en la segona B. Diumenge contra un equip amb experiència com és la Gramenet, els companys de Motta van obtenir la cinquena victòria consecutiva. El contundent triomf (5-1) sumat als de Saragossa B (0-1), l'Osasuna (4-2), l'Osca (1-0) i Real Sociedad B (0-5) els permet encapçalar la classificació de segona B i convertir-los en un clar aspirant a jugar la lligueta a segona A. Motta (amb 4 gols) és el quart goleador d'un filial que enamora, per darrere de Nano (6), Roberto Trashorras (10) i un impressionant Haruna Babangida (16).

L'OPINIÓ ÀNGEL PONZ

Si volen no serà l'únic

Fa dos mesos, Rexach va enganyar-nos a tots quan va donar per fet que Iniesta, una altra de les joies del filial— seria titular a Montjuïc. Va convocar-lo, però no es va atrevir a donar les regnes de l'equip a un nen que la toca com els àngels. D'igual manera, si Gerard no s'hagués lesionat a l'últim entrenament, difícilment Motta hauria estat titular a Tenerife. I és que fa temps

que el Barça sembla que té el filial més d'aparador que un equip d'on treure membres. Debuts testimonials i després... ja els han vist prou. Li ha passat a Trashorras —va jugar la prèvia de la Champions—, Nano —van tornar-lo boig fa dos anys— i Jofre —va jugar uns minuts a Anoeta—. I és que si

algú es prenguésser seriosament el filial, serien més d'una i més de dues les vaques sagrades que patirien, fins i tot, per poder entrar en la llista. Diuen que les oportunitats s'han d'aprofitar —Motta podria utilitzar la llengua materna per dir-ho a Geovanni i Rochemback— però si us plau, que li'n donin una a Babangida. Ell tampoc acostuma a desapropiar-les.

